

Gled kommer paa Kant med en Lærer og ikke kan blive paa det paagældende Seminarium, men derimod kan komme godt ud af det paa det andet. Derfor maa der i den Henseende være Frihed. Jeg tror da ogsaa, at naar man gaar de Veje, som Mindretallet ikke alene er villigt til at gaa, men ogsaa ønsker at gaa, nemlig at Staten efterhaanden tager sig bedre af Friseminariet med Understøttelse og Beskjæftning, vil der heller ikke blive saa mange faldne herefter — navnlig naar man tillige giver dem noget mere Understøttelse. Det er jo i Grunden synes jeg — ja jeg vil nødig bruge et stærkt Udtryk — men det er mildest talt meget urigtigt, at over Halvdelen, ja betydeligt over Halvdelen dimitteres ad privat Vej, og at dertil kun gives 7,500 Kroner fra Statens Side. De ere jo fuldstændig prisgivne, Staten har slet ikke taget sig af deres Uddannelse, og naar man slet ikke tager sig af dem og støtter og hjælper dem, maa man ikke undre sig over, at Resultatet bliver, saaledes som det bliver. — Det er altsaa Forfælsken. Jeg er enig med det ærede Flertal i, at det er meget uheldigt og ser meget uheldigt ud, at kun 20 pCt. gaa igennem, hvorimod 100 pCt. falde igennem, men jeg tror, at det Onde skal overvindes, om jeg maa udtrykke mig saa, ved det Gode. Vi ville ved indirekte Midler naa det samme, men Mindretallet tør ikke gaa med til og tror heller ikke, det er rigtigt at gaa til et Forbud imod, at de maa gaa fra det ene Seminarium til det andet. Ganske vist har Flertallet ikke sagt, hvad det forstaar ved Garantier. Jeg har nok hørt den ærede Ordfører udtale det, men mig forekommer det, at man maa have Frihed til at bevæge sig paa det Omraade, naar man da ikke vil gaa til at gøre Uret mod enkelte. At der saa kan gaa nogen op, som ikke skulde gaa op, vil naturligvis blive ved at ske, om end efter Mindretallets Mening i formindsket Maalestok. Jeg ser imidlertid heller ikke, at der er nogen saa stor Ulykke ved det, at de enten ganske blive borte eller falde igennem. Det er saa langt fra, at man skal opmuntre det, tværtimod, man skal se at finde Midler til, at det ikke sker, men jeg tror kun ikke, at de Midler, Flertallet har anvist, ere de rigtige.

Jeg har jo været nødt til at tale om Lovforslaget, og da navnlig dets § 1, i dets Almindelighed, fordi Mindretallet modsætter sig en § 1 i denne Form. Hvad de stillede Ændringsforslag angaa, da har Mindretallet, antager jeg, ikke noget imod at stemme for Nr. 1. Derimod kunne vi ikke til-

træde Nr. 2, det maa vi stemme imod; det er jo en Jordhævelse, altsaa efter vor Opfattelse en Forbærring. Jeg ved meget vel, at den ærede Minister har stillet Forslag om 400,000, men selve Ændringsforslaget fremtræder dog som en Jordhævelse, og skønt vi ikke tillægge det saa stor Betydning, maa vi dog i Overensstemmelse med vore Grundsatninger stemme imod det. Og dernæst maa vi tilraade vore Meningsfæller at stemme imod § 1 for derved at tilkendegive vor principielle Stilling. I øvrigt er det ikke vor Hensigt — og derfor antager jeg heller ikke, at vi stemme imod de øvrige Paragraffer — at lægge yderligere Forhandlinger Hindringer i Vejen; tværtimod, vi ønske, at denne Sag maa komme til Folketinget, og at der kan bringes noget ud af den til Skolevæsenets Lær og Fremme.

Ordføreren (Sthyr): Jeg vil begynde med at udtale min Glæde over, at det ogsaa af det ærede Mindretals Ordførers (Th. Nielsen) Udtalelser her i Tinget fremgaar, at der er god Vilje til fortsat Forhandling om denne vigtige Sag, selv om vi ere uenige paa mange Punkter. Jeg vil derefter først sige et Par Ord om et Punkt, hvor jeg tror, at Flertallet er blevet noget misforstaaet af Mindretallet. Det var en af de sidste Bemærkninger, som Mindretallets ærede Ordfører udtalte. Han fremstillede det, som om Flertallet skulde have haft til Hensigt at forbude — saaledes forstod jeg ham — Overgang fra det ene Seminarium til det andet. Jeg vil da tillade mig at gøre opmærksom paa, at der i Betænkningen kun staar, at der skulde ske Indskrænkning i den nu ubegrænsede Ret til under Eksaminationsforberedelsen at forlade det ene Seminarium for at gaa over til det andet. En saadan Indskrænkning findes ved Studentereksamen, der kan man ikke umiddelbart sør eller i den sidste Tid før Eksamen gaa over fra den ene Skole, i alt Fald fra den ene Statskole, til den anden. Det var i Righed dermed, at man havde tænkt sig det; derimod har Flertallet slet ikke tænkt paa, at det absolut skulde forbydes under selve Forberedelsestiden at gaa over fra det ene Seminarium til det andet.

Derefter vil jeg, saa vidt jeg formaar, gennemgaa de enkelte Indvendinger, som den ærede Ordfører for Mindretallet har fremsat. Naar den ærede Ordfører for Mindretallet omtalte den Tanke, som Mindretallet har fremsat i Udvalget, at et af Statens Seminarier skulde gøres til et Kvindeseminarium, og sagde, at vi have modsat os det, men ikke have givet nogen Grund for denne